

Gi nus in Rudolf Dostal iz Ljubljane; Ivo Radovanović, Anton Kačić in Aleksander Devčić iz Splita; Risto Šušić iz Sarajeva; Savo Semiz iz Mostara; Spasoje Hadži-Popović iz Bitolja; D. Sirotanović iz Vukovara; Milan Smiljanović iz Zaječara in Milajlo Stjepanović iz Vranje. Nekaj članov je opravičilo svojo odsotnost.

Ob 9. uri otvor predsednik Stanković se je glavnega odbora, konstata sklepčnost in pozdravlja tovariše, ki so došli posamezni s skrajnih mej naše države. Predstavlja kot goste, tovariše Joca Milojevića Blaža Štetića in Pera Horvata, zastopnike učiteljskega društva »Jedinstvo« v Zagrebu, ki so došli kot tolmači hrvatskega učiteljstva, včlanjenega v UJU da informirajo o teškem stališču in položaju onega dela tamošnjega učiteljstva, ki stoji in deluje na temelju narodnega in državnega edinstva, ki pa mora prav zaradi tega trpeti nečuvano preganjanje in to baš s strani uradne šolske uprave.

Poročilo predsedstva.

I. Nato poda **poročilo o delovanju izvršnega odbora UJU**. V kratkih besedah se dotakne zgodovine in velike misije naše organizacije. Opozaria na veliki moralni uspeh in to celo v onih pokrajinal, kjer je sredobežna sila največja kot n. dr. v Hrvatski, kjer je v UJU že preko 1700 učiteljstva. Omenja delo pri osnutku zakona o narodnih šolah, kjer so sodelovali predstavniki učiteljstva iz vseh pokrajin. Spominja na resolucije saraževeske skupščine glede izenačenja dnevnic vsega učiteljstva, stanarine in ogreve, strokovniakov v ministrstvu prosvete, kamor nai se doklicajo zastopniki iz vseh pokrajin, glede predlogov za činovniški zakon glede polnih dnevnic poročenih učiteljic itd. Poroča o odstopu predsednika M. Jovića, na koje mesto je bil potem on izvoljen. Resolucije, tako izvršnega odbora kot posameznih poverjeništev UJU, so bile izročene ministru prosvete.

Govori o iesenskem uradniškem kongresu in sodelovanju naše organizacije tako pri tem, kot pozneje pri akciji povražanja dnevnic, o akciji za izenačenje doklad poročenim učiteljicam, o delu za reaktivacijo vseh zahtev pokrajinskega učiteljstva.

Omenja spomenice bosanskega in slovenskega učiteljstva in delo centrale za njihovo ustvarjenje. Dosego se je edino izenačenje draginjskih doklad v državi, druga vrščanja se niso dala za sedaj rešiti, ker bo treba to storiti samo zakonodajnim potom.

Preganjanje učiteljstva v Hrvatski.

Opozaria nadalje na nezaslišano dejstvo v Hrvatski, kjer so izstavljeni člani našega Udrženja pritisku in preganjanju reakcionarnih elementov. Povodom tega je vstala centrala, da brani in ščiti svoje člane pred takim postopanjem, kar je storila potom učiteljskega tiska in s protesti na pristoinih mestih. Vsapek je bil, da je pozval minister prosvete šefu prosvetne uprave v Zagrebu na odgovor. Razdiralno delo tamkajšnjega separatističnega življa je bilo s tem ublaženo in je preganjanje našega člana, ki se je pojavljal v brezobzirnem premeščanju, ponehalo.

Materijalni položaj Udrženja, naš tisk in ponovna akcija za činovniški zakon.

Predsednik govori o podrobнем delu izvršnega odbora o točnem plačevanju članarine o izdanju knjige »Predavač« in

o nameravanem izdanju mladinske knjige veče vrednosti. — Prehaja na centralno glasilo »Narodno Prosveto«, ki ji je zradi postopečih razmer sam urednik; podvaja njen nacionalno in stanovsko zadačo; list je informiral o vseh prosvetnih vorašanjih v tu in inozemstvu. — Izvršni odbor je deloval, kolikor je mogel, tako na želje in zahteve posameznih društv, kot poedincev. Ako se ni moglo prav v vsakem slučaju v polnem obsegu ustreži, je temu vzrok nedostajanje delovnih moči. — Započela je po volitah nova akcija o uradniškem vorašanju, kjer je tudi sam sodeloval. Opozaria na zadnji poskus ki je bil storjen s tem, da je odšla deputacija javnih nameščencev, kjer je on zastopal učiteljstvo k Nj. Vel. kralju.

Debata o predsednikovem poročilu.

Temeljitemu točnemu in izčrpnu predsednikovemu poročilu je sledila živahnna pohvala in dolgotrajna debata, v katero so nosegli skoraj vsi navzoči člani. Dolgo se je razpravljalo o tem, da li smejo iznesti hrvatski kolegi svoje težnje že sedaj pri debati, končno je bilo odločeno, da se o zadevi razpravlja odvojeno na seji prihodnega dne. V poteku debate se je od nekaterih članov povdarielo nezdružno dejstvo, da je združeno predsedniško in uredniško mesto v eni osebi; zateva je bila, da se mora predsednik na vsak način odreči eni ali drugi funkciji. — Predsednik Stanković odgovarja, da je načelno sam tega mišljenja, a da ni bilo v izvršnem odboru ni jednega, ki bi bil voljan prevzeti uredniški nosel. Ako pa vztraja še naprej na tem položaju, smatra to kot dolžnost vojaka, ki ne sme dezertirati s svojega mesta na straži. — Odloči se, da zavzemata svoje mesto do skupščine. Soglasno se odobri predsednikovo poročilo. (Dalje prih.)

O redukciji uradništva.

ALI JE ŽENSKA DELOVNA MOČ CEJEŠA V JAVNI SLUŽBI?

Pod tem naslovom prinaša »Neues Wiener Journal«, nestrankarski dnevnik, članek, s katerim se sicer kot stanovsko organizirani ne strinjam, vendar ga primašamo v sled podrobnih podatkov in zanimivih opazovan in z ozirom na uradniško redukcijo, katero namenjava izvesti naša vlada. Članek je zasnovan dunajski mesini zdravstveni svetnik dr. Wendenburg in se glasi:

Za javno upravo, ki hoče dobro funkcionirati in v kateri ne tvorijo prevelik denarni balast prezgodnjih upokojenc in prevečkratnih dopustov vseh kategorij državnih nastavljenec, nastane vprašanje, ali je ženska delovna moč v stanu duševnega delavca stalno nadomeščati; ali je žensko delo cenejše klub temu, da je plača nastavljen-uradnic v javni službi samo $\frac{1}{2}$ moškega službenega dela.

3. Nastavljanje žensk vsako javno upravo finančno zelo obremenjuje, in sicer med dobo in s pokojninami.

4. V dobro finančnega efekta vsake javne uprave je oddajati službena mesta v pri vrsti moškim prosilcem vseh kategorij činovništva.

5. Stevilo bolezenskih slučajev je pri ženskih učnih močeh samo nekaj večje nego pri moških, toda trajnost bolezni je pri ženskah daljša.

6. V sled prevelikega števila nastavljenih tripi enakomerstva javnega obrata

Dalej izvaja dr. Wendenburg iz vseh navedenih slučajev, da se morajo tudi dohodki in plače prilagoditi delovni zmožnosti in vztrajnosti. Enaka plača za $\frac{1}{2}$ krajše delo obremeniti prizadete oblasti: vse prosilke in prosilce javnih služb je preiskati duševno in telesno. Pri zdravniškem ogledu prihaja v poštov nervoznost, disponiranost za srčno napako, jetiko in sklepi revmatizem. Kompetenti oba spolov, ki so podvrženi tem boleznim, nimajo pravice do vstopa v javne službe. Posebno ženske učne moči, ki so nervozne ali disponirajo k nervoznosti, ne kažejo izgledov enakomerne delazmožnosti in postanejo prezgodaj nesposobne.

Namen članka, kakor pravi Wendenburg, ni, javni upravi otežkočiti sprejem žensk v službo, posebno v urade, kamor spada ženska po spolu in duševni zmožnosti. V času štedenja, s katerim se bo skoraj vsak finančni minister, je moška moč cenejša kot ženska in je za upravo priporočljivo, da pri enakem honoraru upošteva moške delovne moči.

Kar na se tiče Pedagoškega Zbornika sploh je dolžnost vseh, ki se čutijo dovoli močne in sposobne da ga pomagajo dvigniti in da sodelujejo kot sotrudniki. Če bo mnogo dobrega gradiva, se bo lahko izbral še iz tega le najboljše in Pedagoški Zbornik se bo lahko kosal takrat tudi s publikacijami tujih narodov.

Zgeč Franjo, cand. phil.

Delovna zmožnost učiteljice znaša $\frac{2}{3}$ ali $\frac{7}{10}$ delovne zmožnosti moškega. Ženske učne moči je treba potem takem upokojiti v času, ki je za $\frac{1}{2}$ krajši kot službena doba moške moči.

Ce delimo učitelje in učiteljice po službeni dobi, dobimo sledečo sliko:

Od onih 25 učiteljev je bilo:	
45 let in več delazmožnih	7 = 28%
40–45	5 = 20%
31–40	7 = 28%
21–30	2 = 8%
11–20	3 = 12%
1–10	1 = 4%
	25 = 100%

Od 18 učiteljic je bilo:

45 let in več delazmožnih	0 = 0%
40–45	3 = 16.6%
31–40	4 = 22.2%
21–30	7 = 38.8%
11–20	2 = 11.1%
1–10	2 = 11.1%
	18 = 99.8%

Nadzivimo preizkus s časom službenih let kakor hočemo vedno jasnejši postaja pravilo, da je ženska v stanu krajši čas opravljati javno službo in da ni sposobna vztrajati pri delu tako dolgo kot moški.

Pri odgovoru na vprašanje, ali je delovna sila moškega oziroma ženske enakomerna, nas zanimajo slučaji obolenja in čas bolezenskih dopustov učiteljev in učiteljic. Med službeno dobo onih 25 učiteljev je bilo samo 80 bolezenskih dopustov z daljšo delazmožnostjo. Vsak učitelj je zbolel v 37.2 letih 3.2krat, 18 učiteljic pa 64krat. Vsaka učiteljica je zbolela 3.4krat. Stevilo obolenj je pri obeh spolih enako. Razlika 0.2 bi komaj zadostovala kot dokaz, da so poklicne zmožnosti ženskega spola v učiteljski službi manj vredne od moškega.

Drugačno je časovno razmerje, trajajoče v posameznih slučajih bolezni učiteljev in učiteljic. Posamezni učitelji so rabili dopusta 3 mesece, 24 dni, učiteljice 8 mesecev, da so okrevale do delazmožnosti. Iz navedenega primera je dokazano, da ženska učna moč tudi glede stalnosti njenih poklicnih možnosti zaostaja za moškim, in sicer zelo pomembno.

Ako povzamemo rezultat vseh preiskav, pridevimo do sledečega zaključka:

1. Delovna sila in vztrajnost moškega je v javni službi večja nego ženske.

2. Ženska opravi v javni službi samo $\frac{1}{2}$ moškega službenega dela.

3. Nastavljanje žensk vsako javno upravo finančno zelo obremenjuje, in sicer med dobo in s pokojninami.

4. V dobro finančnega efekta vsake javne uprave je oddajati službena mesta v pri vrsti moškim prosilcem vseh kategorij činovništva.

5. Stevilo bolezenskih slučajev je pri ženskih učnih močeh samo nekaj večje nego pri moških, toda trajnost bolezni je pri ženskah daljša.

6. V sled prevelikega števila nastavljenih tripi enakomerstva javnega obrata

Dalej izvaja dr. Wendenburg iz vseh navedenih slučajev, da se morajo tudi dohodki in plače prilagoditi delovni zmožnosti in vztrajnosti. Enaka plača za $\frac{1}{2}$ krajše delo obremeniti prizadete oblasti: vse prosilke in prosilce javnih služb je preiskati duševno in telesno. Pri zdravniškem ogledu prihaja v poštov nervoznost, disponiranost za srčno napako, jetiko in sklepi revmatizem. Kompetenti oba spolov, ki so podvrženi tem boleznim, nimajo pravice do vstopa v javne službe. Posebno ženske učne moči, ki so nervozne ali disponirajo k nervoznosti, ne kažejo izgledov enakomerne delazmožnosti in postanejo prezgodaj nesposobne.

Namen članka, kakor pravi Wendenburg, ni, javni upravi otežkočiti sprejem žensk v službo, posebno v urade, kamor spada ženska po spolu in duševni zmožnosti. V času štedenja, s katerim se bo skoraj vsak finančni minister, je moška moč cenejša kot ženska in je za upravo priporočljivo, da pri enakem honoraru upošteva moške delovne moči.

S člankom se deloma tudij prevajalec teh vrstic ne strinja, a je vendar aktualen za naše razmere, ko minister financ, pa naj bo pristaš te ali one stranke, neprenehoma groži z novimi davki in tarna, da naj kritič za tako veliko število javnih uslužbencev vseh kategorij.

Da je potrebna redukcija uradništva, je podan dokaz v razmerih ob sprejemanju v javno službo, ko se ni gledalo toliko na zmožnosti in potrebe, ampak na ustvaritev uradniškega kadra, ki naj bi bil postal predstraža na barikadi političnih strank.

Pri potrebnih redukcijih naj se upošteva kvalifikacija in zmožnost brezobzirnega službojemalca nasproti egoističnemu delodajalcu, potem je načlanek aktualen za učiteljske razmere, katerim v polni meri zadošča kvalificirano slovensko učiteljstvo obeh stanovskih organizacij.

Nam je za popolno jasnost vseh nedognanjih, nejasnih in nedokazanih pojmov in trditev. Pričakujemo tozadnih protidokazov s strani naših vrlih tovarišev, da vzbudimo potrebno pozornost in zanimanje za časopisno in stanovsko polemiko pri obeh tovariščih, ki se za javna in stanovska vprašanja premalo zanimajo. Redukcija uradništva je pred durni članek je zato aktualen.

Članek dr. Wendenburga je spisan gotovo pod vtisom redukcije avstrijskega uradništva, ki je bilo decimirano za več kot 10%. Zakaj je vzel kot objekt dokazovanja učitelje in učiteljice, katerih služba je v primeru z drugimi uradni najnapornejša in zahteva v največji meri skrajno uporabo duševnih in telesnih energij, ni znano. Kljub temu, da je šolski zdravnik, vendar ne pozna podrobnega šolskega dela drugače nego iz uradnih aktov, uradnih števil in takrat, kadar cepi dumskim sestradanim otrokom koze.

Članek je v obči zanimiv in pričakujemo nani odgovora.

J. Ambrožič.

P. Bogović:

Učitelji - ministri.

(Konec.)

Kod nas.

U našoj državi nije bio još nijedan učitelj minister. Narodni poslanika bilo je mnogo. Od ovih se najvišje istakao Simo Miljuš, kao organizator jugoslav. radništva. On je još posve mlad, idealist, imao je največje uticaje osobito oko prosvetnog podizanja radničkih organizacija.

Šteta što je zaplovio najekstremniji v